

overfor hvilket jeg idetmindste vil sige, at det er stik modsat det Indtryk, jeg har faaet ved at læse om mine Forsædres Bedrifter. Sagen er nemlig den, at han har udtalt, at de gik ud paa at røve, det var dette, de gjorde; men saasnart man ret vil gjenemgaa vore Forsædres Bedrifter og lærer at kjende disse nøie og tilbunds, saa vil man vide, at de dengang vare saa rigt begavede og stode paa et saa høit Trin af Dannelse, at det var dem, der havde Magten til ude omkring i Verden at optræde som dem, der kunde styre Lande bedre end Andre. Hvad enten man gaar til Italien eller til Spanien, eller man gaar til det sydlige Frankrig eller det nordlige, vil man finde, at vore Forsædre der have vist, at de kunde styre disse Lande bedre end de Folk, der vare i dem, og jeg er overbevist om, at naar man kunde udlede Slægten Led for Led af de store Navne, som man nu hører lyde i Europas nuværende Begivenheder, saa vilde deres Bugge maasse vise sig at have staaet her i Norden. Naar Taler er om, at Latinen skulde være det Dannelsesmiddel, hvori hele Europa deltagere, saa er det min Mening, at der i den latinske Dannelse ligger ikke ubetydelige Fare og Afveie, hvorpaa mangen en Stuelærd er kommen ind, og som et Exempel paa disse ulykkelige Syner paa Tingenes Gang kan man netop nævne den Latiner, der er bleven Forbilledet for Alle; det er netop en saadan ubehjælpelig Mand, som, stor i Ord, men ringe i Handling, har indskrevet sit Navn i store brillante Taler, en Mand, hvis Navn saa ofte er lydt, nemlig Cicero. Saa-dan en Mand skal ikke tjene til Dplysning om, hvorledes en Stat skal styres; hans egen Stat gik tilgrunde, og hans eget Sprog er blevet et dødt Sprog. I Modsetning til dette døde Sprog, som man klamrer sig om med en saadan Kjærlighed, og tror, at man ud af det kan drage Honning, Dannelse og Dplysning, var det til den ene Side godt, om de Gudsfolk vilde anvende Timerne lidt mere til det Sprog, som har været Romernes Dannelsessprog og endnu den Dag idag er det, vi bruge, saasnart vi skulle give en ny Dpdagelse et Navn; det er Hellenernes Sprog. Dette Sprog viser, at det har havt

en Livskraft i sig, saaledes at det ikke er et dødt Sprog; men endnu den Dag idag er et levende Sprog og har en Fremtid for sig. Naar jeg ser hen til det, som er det virkelige Dannelsessprog, og saa beder Dem, mine Herrer, om at se, hvad det er, som Flertallet vil søge at gjøre gjældende blandt os, saa er det ikke at kalde det Islandsk tilbage og heller ikke at kalde Noget tilbage, som man kalder Oldnordisk; men i Modsetning til den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (C. B. Rimestad) kan jeg freidigt sige, at det, der nu stiller sig for os som Islandsk, er Gammelbansk, Gammelsvensk og Gammelnorssk paa samme Maade, som det gamle Græske er gammelt for dem, der nu tale det Nygræske. I denne rige og sjældne Skat, som disse vore Forsædre have efterladt os, ligger der et Vidnesbyrd om, at dette Sprog har havt en Livskraft i sig, som har gjort, at vort Fædreland og vort Folkesprog endnu er bevaret, og deri ligger for mig den største Forvisning og Haabet om, at den nordiske Land trods de Ulykker, der muligen kunne true os, skal vedligeholde sig, saa sandt den har en tusindaarig Fortid for sig. I disse spotvis kaldte islandsk Træk, som der ligger skjult i disse Sagaer, ligger der en rig Fortid, et rigt Folkeliv, Træk af, hvorledes vore Forsædre have udviklet deres Frihed og Selvfærdighed. Der er Noget at lære deraf, som man ikke kan lære af Latinerne; men det er Skatte, der, som Folkethingsmanden for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Kofod) siger, skulle bringes op; thi de allersleste af dem, der have gaaet i den sorte Skole, vide Intet om dem. (Stemmer: Ikke det?) Jeg siger: De Allersleste af dem vide Intet derom; det ser jeg jo af den Modstand, der møder dette Forslag. Vidste man Noget om disse Skatte, saa vilde de Herrer sige: Lader os klamre os om dem og saa dem frem; thi deri ligger det store og kraftige Folkelivs Spirer. (En Stemme: Sessen.) Jeg taler ikke om, hvad der fler udenfor Salen. — Men nu kommer der en anden Side af Sagen, som jeg beder de ærede Modstandere af Flertallets Forslag meget at tage i Betragtning. Jeg er som bekendt ikke nogen Under af den Retning i vort Folkeliv,